

- 5) Включва ли в своя обхват принципът на добросъвестност във връзка с облагането с ДДС и правото на лицата на освобождаване от ДДС при внос (съгласно член 143, параграф 1, буква г) от Директивата за ДДС) в случаи като този по главното производство, а именно, когато митническата служба отказва на данъчнозадължено лице правото на освобождаване от ДДС при внос, тъй като не са изпълнени условията за допълнителна доставка на стоки в рамките на Европейския съюз (член 138 от Директивата за ДДС)?
- 6) Следва ли член 143, параграф 1, буква г) от Директивата за ДДС да се тълкува в смисъл, че забранява административна практика на държава членка, съгласно която допускането, че i) правото на разпореждане не е прехвърлено на конкретен договорен партньор, и ii) че данъчнозадълженото лице е знаело или е могло да знае за възможна измама с ДДС, извършена от договорния партньор, се основава на факта, че предприятието е осъществявало връзка с договорния партньор чрез електронни съобщителни средства и че при направена проверка от данъчен орган е установено, че договорните партньори не извършват дейност на посочените адреси и не са декларирали ДДС върху сделките с данъчнозадълженото лице?
- 7) Следва ли член 143, параграф 1, буква г) от Директивата за ДДС да се тълкува в смисъл, че макар тежестта за доказване на правото на освобождаване от данък да е за данъчнозадълженото лице, това все пак не означава, че компетентният публичен орган, който взема решение по въпроса за прехвърлянето на правото на разпореждане, не е длъжен да събира информация, достъпна само за публичните органи?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Испания), постъпило на 3 март 2017 г. — Bankia S.A./Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán и María Concepción Marí Merino

(Дело C-109/17)

(2017/C 161/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Страни в главното производство

Взискател: Bankia S.A.

Ответник: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán y María Concepción Marí Merino

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 11 от Директива 2005/29/ЕИО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като действащите разпоредби относно испанското производство за принудително изпълнение върху ипотекан имот — член 695 и следващите, във връзка с член 552, параграф 1 от ЛЕС — която не предвижда контрол, нито служебен, нито по искане на някоя от страните, за нелоялни търговски практики, тъй като същата затруднява или не допуска съдебен контрол върху договорите или действията, при които такива нелоялни търговски практики може да са налице?
- 2) Следва ли член 11 от Директива 2005/29/ЕИО да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като испанската, която не гарантира ефективно спазване на кодекса за поведение от страна на взискателя, в случай че същият реши да не прилага този кодекс — членове 5 и 6, във връзка с член 15, всички тези разпоредби от Real Decreto Ley 6/2012 от 9 март?

- 3) Следва ли член 11 от Директива 2005/29/ЕИО да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба като испанската, която не дава на потребителя възможност да поиска в рамките на производството за принудително изпълнение върху ипотекиран имот спазване на кодекса за поведение, по-конкретно що се отнася до даването вместо изпълнение и погасяването на дълга — точка 3 от приложението към Real Decreto Ley 6/2012 от 9 март, Кодекс за добрите практики?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

**Преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel (Белгия), постъпило на 13 март 2017 г. —
Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV/Duma Forklifts NV,
G. S. International BVBA**

(Дело C-129/17)

(2017/C 161/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Brussel

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Ответник: Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA

Преюдициални въпроси

- 1) а) Обхващат ли член 5 от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾ и член 9 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) ⁽²⁾ правото на притежателя на марка да се противопоставя на това без негово съгласие трето лице да премахва всички поставени върху стоките идентични с марките знаци, (debranding (демаркиране)), когато става въпрос за стоки, които — каквито са стоките, поставени под режим на митническо складиране — все още не са пуснати на пазара в Европейското икономическо пространство, и премахването е извършено от третото лице с цел внос или пускане на пазара на стоките в Европейското икономическо пространство?
- б) Зависи ли отговорът на първия въпрос, буква а) от обстоятелството дали стоките се внасят или пускат на пазара в Европейското икономическо пространство под поставен от трето лице собствен отличителен знак (rebranding (премаркиране))?
- 2) За отговора на първия въпрос от значение ли е обстоятелството, че по външния вид или модела така внесените или пуснати на пазара стоки все още се идентифицират от средния потребител като произхождащи от притежателя на марката?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (кодифицирана версия) (ОВ L 299, 2008 г., стр. 25).

⁽²⁾ ОВ L 78, 2009 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 24 май 2017 г. от Европейския съюз, представляван от Съда на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 1 февруари 2017 г. по дело T-479/14, Kendrion/Европейски съюз

(Дело C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Европейският съюз, представляван от Съда на Европейския съюз (представители: J. Inghelram и E. Beusen)